

Εισήγηση κ. Στέλιου Βασιλάκη, Υπεύθυνο Στρατηγικής και Νέων Προγραμμάτων

Ευχαριστώ Ανδρέα. Πρόκειται για μια ομαδική προσπάθεια και πολλοί άνθρωποι έχουν συνεργαστεί τους τελευταίους έξι μήνες για να φτάσουμε εδώ που βρισκόμαστε σήμερα. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους μου στο Τμήμα Διαχείρισης Δωρεών του Ιδρύματος για την πολύτιμη έρευνά τους σχετικά με το θέμα του συνεδρίου, για τις γνώσεις και τις προτάσεις τους που παρείχαν «τροφή για σκέψη» και συζήτηση. Ευχαριστώ πολύ τον Γιάννη Ζερβάκη, ο οποίος συμμετείχε από την πρώτη στιγμή, παρευρέθηκε στις περισσότερες συναντήσεις με τους συνεταίρους και τους συνεργάτες μας και έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του προγράμματος. Όπως πάντα, η συνάδελφός μου στο Τμήμα Τύπου και Επικοινωνίας, η Λένια Βλαβιανού ήταν εδώ από την αρχή έως το τέλος και είναι η φωνή της λογικής. Ένα τεράστιο ευχαριστώ στον Frank Pepe και την Κατερίνα Λουλούδη, καθώς και στην Αμαλία Δεληκάρη, η οποία έκανε εξαιρετική δουλειά, τακτοποιώντας όλες τις οργανωτικές λεπτομέρειες.

Όταν πρόκειται για την ανεργία γενικά και την ανεργία των νέων ειδικότερα, έχουμε να κάνουμε με ένα προβληματικό, επίμονο και ιδιαίτερα πολύπλοκο θέμα. Η εύρεση των κατάλληλων συντελεστών απαιτεί κάποιον με βαθιά κατανόηση όλων των προβλημάτων αλλά και όλων των σχετικών ερευνών και δράσεων. Είμαστε πολύ τυχεροί που είχαμε, από την αρχή, τον Adam Posen, τον Πρόεδρο του Ινστιτούτου Peterson για τη Διεθνή Οικονομία, ως συνεργάτη μας στην προσπάθεια αυτή. Εκείνος και ο Καθηγητής Danny Blanchflower από το Dartmouth College προσέφεραν πολύτιμη καθοδήγηση από την πρώτη στιγμή και έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διοργάνωση του συνεδρίου. Θα ήθελα, επίσης, να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο του Johns Hopkins, τον Ronald Daniels, ο οποίος έχει υπάρξει εκπληκτικά γενναιόδωρος με το χρόνο του, συμμετέχοντας σε μακρές και ζωτικές συζητήσεις σχετικά με όλες τις διαφορετικές μεταβλητές που χρειάζεται κανείς να εξετάσει και να κατανοήσει, και προσφέροντας πολύτιμες συμβουλές.

Τέλος, ευχαριστώ όλους τους κύριους παρουσιαστές, καθώς και τα μέλη των ομάδων συζήτησης, που εργάστηκαν μαζί μας τους περασμένους μήνες για την προετοιμασία του συνεδρίου και, φυσικά, ευχαριστώ όλους εσάς στο κοινό που βρίσκεστε μαζί μας, και ιδιαίτερα ορισμένους από εσάς που ταξιδέψατε από πολύ μακριά, από την Αυστραλία και το Ισραήλ.

Η ανεργία των νέων αναδύεται ως μια από τις σοβαρότερες οικονομικές και κοινωνικές παθογένειες του 21ου αιώνα, και βρίσκεται πλέον όλο και περισσότερο στο επίκεντρο της προσοχής του δημόσιου, του ιδιωτικού και του φιλανθρωπικού τομέα, σε παγκόσμιο επίπεδο. Δικαίως εκφράζουμε την ανησυχία μας σχετικά με τον τεράστιο αριθμό των ανέργων, συνειδητοποιώντας πόσοι είναι οι απογοητευμένοι, αγανακτισμένοι άνθρωποι δίχως μέλλον, σε τόπους όπως η Βόρεια Αφρική και η Μέση Ανατολή. Ανησυχούμε επίσης όλοι μας και για την πιθανότητα της πρόκλησης κοινωνικών αναταραχών και εκρήξεων που συνεπάγεται αυτός ο υψηλός αριθμός ανέργων. Ωστόσο, αρχίζουμε πλέον να ανησυχούμε και για τις επιπτώσεις του αυξανόμενου αριθμού ανέργων στην ίδια μας τη χώρα.

Μέσα στο περασμένο έτος, πολλά και εκτεταμένα άρθρα σε ευρωπαϊκά και αμερικανικά ΜΜΕ εντόπισαν και ανέλυσαν μία σημαντική αναπτυσσόμενη τάση στον τομέα της ανεργίας των νέων. Μεγάλες εταιρείες παγκοσμίως ισχυρίζονται πως αδυνατούν να γεμίσουν εκατομμύρια κενές θέσεις εργασίας -ο αριθμός που αναφέρθηκε σε σχέση με τις ΗΠΑ ήταν 4 εκατομμύρια κενές θέσεις- λόγω του μεγάλου χάσματος μεταξύ των δεξιοτήτων που απαιτούνται για την ανάληψη των θέσεων και των δεξιοτήτων του δυνητικού εργατικού δυναμικού. Το θέμα αυτό έχει όντως απασχολήσει πολλούς ΜΚΟ και Ιδρύματα που εκτελούν σημαντικό έργο παγκοσμίως για την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων. Ωστόσο, ένα πρόσφατο άρθρο του Πωλ Κρούγκμαν στους New York Times, αναφέρεται σε πρόσφατες έρευνες του Economic Policy Institute του Πανεπιστημίου MIT και του Boston Consulting Group, στις

οποίες παρουσιάζονται πειστικά επιχειρήματα ότι οι αναφορές στις υποτιθέμενες ανεπάρκειες των δεξιοτήτων είναι παραπλανητικές και υπερβολικές.

Σε πρόσφατη συζήτηση μεταξύ των κορυφαίων στελεχών δύο σημαντικών αμερικανικών εταιρειών, ο ένας έθεσε στον άλλον το ζήτημα της προσπάθειας για την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων σε ένα περιβάλλον εργασίας όπου, λόγω τεχνολογικών πλεονεκτημάτων, οι εταιρείες ολοκληρώνουν το έργο τους με 50% λιγότερους εργαζόμενους. Η απάντηση ήταν ΑΝΑΚΑΤΑΝΟΜΗ των ΕΥΚΑΙΡΙΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ.

Η ασάφεια του όρου μαρτυρά την πολυπλοκότητα και τη μεγάλη αβεβαιότητα που περιβάλλουν το θέμα της ανεργίας των νέων και την αποτελεσματική του αντιμετώπιση. Δεν ισχυριζόμαστε ότι εμείς έχουμε όλες τις απαντήσεις και οπωσδήποτε δεν ισχυριζόμαστε ότι το συνέδριο θα προσφέρει τις λύσεις. Μέσα στις δύο επόμενες ημέρες, όμως, ελπίζουμε πως θα μπορέσουμε να προσδιορίσουμε συγκεκριμένους, χειροπιαστούς και ρεαλιστικούς τρόπους που θα μας οδηγήσουν στη σωστή κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.